

Εις Διάκονον χειροτονία του Μοναχού Αρσενίου από τον Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 6 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Καρδίτσας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του Οσιολογιωτάτου Μοναχού Αρσενίου Παπαθωμά, Αδελφού της Ιεράς Μονής Αγίας Ειρήνης «Χρυσοβαλάντου» Κατωχωρίου Φαρσάλων.

Στην ομιλία του, ο Ποιμενάρχης αναφέρθηκε αρχικά στο αποστολικό ανάγνωσμα

της ημέρας και στη Β΄ Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τους Κορινθίους.

Στάθηκε ιδιαίτερα στην αγάπη και στο ενδιαφέρον του Αποστόλου για την Εκκλησία της Κορίνθου, την οποία είχε ιδρύσει και για την οποία αγωνιζόταν, καθώς πληροφορούνταν τις δυσκολίες, την ακαταστασία και τις διχογνωμίες που είχαν δημιουργηθεί στους κόλπους της.

Η δεύτερη αυτή επιστολή του Αποστόλου Παύλου, όπως ανέφερε, φανερώνει την αγωνία του να δώσει την ευκαιρία της επιστροφής σε εκείνους που παρέμεναν προσκολλημένοι σε ψευδοδιδασκάλους και προκαλούσαν διαιρέσεις, αλλά και να στηρίξει και να ενδυναμώσει όσους είχαν ήδη επανέλθει και αποκατασταθεί στη σχέση τους με τον Θεό και την κοινωνία των ανθρώπων.

Μέσα από το περιεχόμενο της επιστολής αναδεικνύονται η αγάπη, η τρυφερότητα, η στοργή και το ενδιαφέρον του Αποστόλου, αλλά και ο πόνος του για την κατάσταση της Εκκλησίας της Κορίνθου. Παράλληλα, προβάλλεται η πνευματική του εμπειρία, το ύψος της αρετής του, η βεβαιότητα και η πίστη του στον Ιησού Χριστό.

Αναφερόμενος στο αποστολικό κείμενο, ο κ. Τιμόθεος στάθηκε επίσης στην παρουσία της Τριαδικής Θεότητας στη ζωή των πιστών και της Εκκλησίας. Ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα αποτελούν το θεμέλιο της πνευματικής ζωής του ανθρώπου, με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος να κατοικεί στις καρδιές των πιστών και να τους ενδυναμώνει στην εν Χριστώ πορεία τους.

Συνεχίζοντας, υπογράμμισε ότι η αγάπη αποτελεί την ουσία του λειτουργήματος κάθε πνευματικού εργάτη της Εκκλησίας. Η αγάπη αυτή, όπως τόνισε, δεν αφορά μόνο τον Επίσκοπο ή τον κληρικό, αλλά κάθε συνειδητό Ορθόδοξο Χριστιανό, ο οποίος καλείται να ζει τη ζωή του Χριστού και τη ζωή της Εκκλησίας.

Ο πιστός μετέχει στη Βασιλεία του Θεού και στα Μυστήρια της Εκκλησίας, ανανεώνεται, χαριτώνεται και ενδυναμώνεται, προκειμένου να πορεύεται την πνευματική του ζωή. Γι' αυτό και η αγάπη οφείλει να συνέχει όλες τις ενέργειες του κάθε Χριστιανού και του κάθε κληρικού.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στην πνευματική χαρά του Αποστόλου Παύλου, η οποία πηγάζει από την εν Χριστώ προκοπή των πιστών. Η προκοπή του ανθρώπου προς το πνευματικό μέτρο της ζωής εν Χριστώ είναι εκείνη που γεμίζει την καρδιά με χαρά και αποτελεί τον σκοπό της εκκλησιαστικής ζωής.

Όπως επισήμανε, αυτή η πραγματικότητα πρέπει να συνέχει τις καρδιές των ανθρώπων και να συγκροτεί το «είναι» της ζωής μας. Η ζωή της Εκκλησίας οικοδομείται μέσα από τη σύναξη των πιστών στο όνομα του Πατρός και του Υιού

και του Αγίου Πνεύματος, αλλά και μέσα από τη συμμετοχή στη Θεία Ευχαριστία και στα αγιαστικά Μυστήρια, τα οποία ζωοποιούν τον άνθρωπο.

Στη συνέχεια της ομιλίας του απευθύνθηκε με πατρικούς λόγους προς τον Μοναχό Αρσένιο, ο οποίος προσήλθε σήμερα στο Μυστήριο της εις Διάκονον χειροτονίας, μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του, την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του και τη μοναχική του κουρά.

Ο νέος Διάκονος, όπως τόνισε ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος, καλείται να διαφυλάξει το χάρισμα που η Εκκλησία του προσφέρει και να πορεύεται με πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό. Καλείται να ζει τα Μυστήρια της Βασιλείας του Θεού και ταυτόχρονα να τα διακονεί.

Αναφερόμενος στη σύγχρονη πραγματικότητα, σημείωσε ότι ο κόσμος είναι τραυματισμένος και περιπαθής, ενώ οι άνθρωποι έχουν καταστήσει πολλές φορές τη ζωή τους σύνθετη και, ως εκ τούτου, περισσότερο δύσκολη. Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, ο νέος Διάκονος καλείται να διαφυλάξει το χάρισμα που λαμβάνει και να κάνει την πτώση του κόσμου δική του υπόθεση, δίνοντας με τη ζωή και τη διακονία του μαρτυρία του Ιησού Χριστού.

Τον προέτρεψε ακόμη να μη συσχηματίζεται με τα πράγματα του κόσμου, τα οποία

πολλές φορές είναι πρόσκαιρα και οδηγούν τον άνθρωπο σε αυθαίρετες καταστάσεις.

Αντίθετα, η ζωή κοντά στον Χριστό είναι απλή, χαριτωμένη και όμορφη.

Η Χάρη της χειροτονίας, όπως υπογράμμισε, θα του δώσει τη δυνατότητα να αντλεί δύναμη από το ιερό θυσιαστήριο και να εξέρχεται στον κόσμο, ώστε με την παρουσία και τη διακονία του να διακρίνει τα πράγματα του κόσμου και να τα μεταστρέφει σε πράγματα του Θεού.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστική ήταν η αναφορά του στην τριπλή διάσταση της ζωής και της αποστολής του κληρικού. Ο Διάκονος είναι άνθρωπος του παρόντος, καθώς ζει μέσα στον σύγχρονο κόσμο και βρίσκεται ανάμεσα στους ανθρώπους. Είναι όμως και άνθρωπος του παρελθόντος, καθώς το μοναχικό ένδυμα που φέρει αποτελεί σημείο ταπεινώσεως. Και γίνεται άνθρωπος του μέλλοντος, όταν αναπέμπει τις ευχές του προς τον Θεό και υψώνει τα χέρια του για τους ανθρώπους, βιώνοντας τη σχέση με τον Θεό και τη Βασιλεία Του.

Κλείνοντας την πατρική του προσφώνηση, τον κάλεσε να ενδυθεί το ένδυμα της πίστεως και των αρετών και να καλλιεργεί συνεχώς την ψυχή του, ώστε η παρουσία του Χριστού να τον καθαρίζει και να τον ενδυναμώνει στην πορεία του.

Του ευχήθηκε να χαίρεται εν Κυρίω, να κραταιώνεται και να πορεύεται με τη βεβαιότητα ότι ο Θεός θα τον στηρίζει πάντοτε στη νέα διακονία που αναλαμβάνει μέσα στην Εκκλησία.

